BART C. J. M. FAUSER

Bart C. J. M. Fauser **holland reproduktív endokrinológus, az Utrechti Egyetem emeritus professzora, aki a policisztás petefészek szindróma diagnosztikai kritériumainak meghatározásával, illetve biztonságosabb és kíméletesebb meddőségkezelési módszerek kidolgozásával vált világszerte ismertté.**

TUDOMÁNYOS ÉS SZAKMAI KARRIER

Fauser 1979-ben fejezte be orvosi tanulmányait Nijmegenben, 1985-ben szerezte meg doktori fokozatát, majd 1986-ban szülészeti és nőgyógyászati szakképesítést szerzett. A petefészek-működés biológiája iránt egy Fulbright-ösztöndíj során kezdett el érdeklődni, amelynek keretében Aaron Hsueh irányítása alatt a Kaliforniai Egyetem San Diegó-i campusán munkálkodott. 1997-ben az Erasmus Egyetem Orvostudományi Központjának reproduktív endokrinológus professzorává nevezték ki, majd 2004-ben az Utrechti Egyetemi Orvostudományi Központhoz került, ahol a Nőgyógyászati és Csecsemőosztály vezetőjeként dolgozott, mielőtt 2018-ban emeritált.

Kutatásai a policisztás petefészek szindrómára, a korai petefészek-elégtelenségre, a petefészek-stimulációra és kíméletesebb in vitro fertilizációs (IVF) megközelítésekre terjednek ki. 2003-ban ő hívta össze azt a konferenciát, melyen felállították a PCOS azóta rotterdami konszenzusként ismert, világszerte alkalmazott diagnosztikai kritériumrendszerét. Az erről szóló cikket egyszerre két folyóiratban is közölték, és mindkét megjelenés külön-külön mintegy 5000 hivatkozással bír. Kutatócsoportja azt is kimutatta, hogy az anti-Müller hormon szintje az életkor előrehaladtával csökken, megalapozva ezzel a hormon a petefészek-tartalék markereként való alkalmazását. Egy 2007-es, a Lancetben megjelent vizsgálat – melyet senior szerzőként jegyez – kimutatta, hogy az enyhe petefészek-stimuláció és egyetlen embrió beültetése a hagyományos IVF hatékonyabb alternatíváját jelenti, ráadásul jóval kevesebb ikerterhesség kialakulásához vezet.

Az utóbbi időben a policisztás petefészek szindrómában szenvedő nők hosszú távú egészségi állapotával, a szindróma gyermekeikre gyakorolt lehetséges hatásaival, valamint a szindróma genetikai hátterével foglalkozik. Fauser több mint 500 cikket publikált, 2003 és 2012 között a klinikai reproduktív orvostudomány legtöbbet idézett szerzője volt, emellett szerkesztette a Human Reproduction Update (2000–2006) és a Reproductive BioMedicine Online (2015–2022) folyóiratokat. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) meddőségi irányelvekkel foglalkozó irányító bizottságában is elnökölt, jelenleg pedig a Nemzetközi Meddőségi Társaságok Szövetségének tudományos igazgatója.

Kitüntetései között szerepel a Holland Oroszlán Rend lovagi címe (2017), az Egyesült Államok Nemzeti Orvostudományi Akadémiájának nemzetközi tagsága, az ESHRE tiszteletbeli tagsága, valamint az Academia Europaea tagsága (2023-tól). Emellett több mint 450 nemzetközi tudományos fórumon adott elő meghívott szakértőként.

ÉRDEMEI

2024 A Stanford/Elsevier a világ legbefolyásosabb tudósainak listája. Az összesített rangsorban az első 2%-ban, a szülészet és nőgyógyászat területén pedig az 1. helyen végzett.
2023 Az Academia Europaea tagjává választották (Alap- és klinikai transzlációs tudományok szekció).
2019 Az Európai Humán Reprodukciós és Embriológiai Társaság (ESHRE) tiszteletbeli tagja.
2019 Az Egyesült Államok Nemzeti Orvostudományi Akadémiájának nemzetközi tagja.
2017 A Holland Oroszlán Rend lovagja.
2016 A Brit Királyi Szülész-Nőgyógyász Társaság (FRCOG) „Fellow ad eundem" címe.
2013 Robert Edwards éves COGI-előadás, Bécs, Ausztria.
2012 Dexeus Klinikai Kutató Díj, Barcelona, Spanyolország.
2011 IVI Klinikai Tudományos Díj, Valencia, Spanyolország.
2009 A glasgow-i Nőgyógyászati Kutatási Társaság mentori tevékenységéért adományozott Frederick Naftolin-díja.
2008 Közel-keleti Termékenységi Társaság (MEFS), tiszteletbeli tagság.
2004 Arnaldo Bruno Nemzetközi Nőgyógyászati Kutatási Díj, Accademia dei Lincei (Róma).